Jummal! kes woib moista, mis Sa sead
Kui weel rahho woitleb rängaste?
Kas Loom aia-jooksmist kinnipeab,
Mis siit langeb ello-merresse?

Mis siin omma põllo peäle külwan,
Annab taggasi Sui kassoga;
Agga mis se Iggawenne külwab
Wottab tullew ello üttelda.

Kui pääw touseb, walgust meile andma,
Siis on armo-jälled nähtawad;
Agga kui walk pilwest mahhalangeb,
Ei need jälled siiski sandimad.

Määd ja orrud wahhetago asset —
Omma armo ei Sa la-uta!
Ilmad woid Sa, Loja! põrmaks tehha —
Hinged, mis Sa lonud, ei Sa ka-uta.

Kibbowitsa-Kroni wallo läbbi
Saab mailma õigus tõstetud,
Ühhe puhta Ilmasüta pärrast
Innimeste Suggu leppitud.

Palwe-mottega nüüd watan ülles,
Kui torm katsub Waggad rikkuda.
Issa! Sinno peäle kindlast lodan,
Kui nään Waggad allaminnewa.

Sest kui surel päwal ükskord ärkan,
Siis, mis pimme nüüd, on selge minno ees.
Ilmad ka-uwad ja teised touswad —
Waggad sawad warjo Sinno taewa sees.